

Sygn. akt I C 1362/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie: Przewodniczący SSR Bartłomiej Rajca

Protokolant: Mirosława Mękarska

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 13 lutego 2018 roku w Ś.

sprawy z powództwa (...) S.A. z/s w B.

przeciwko E. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego E. S. na rzecz strony powodowej (...) S.A. z/s w B. kwotę 6.980,05 zł (sześć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt złotych 05/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 11 maja 2016 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 2.767 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi w pkt I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1362/17

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 24.06.2016 r. do Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej strona powodowa (...) S.A. z siedzibą w B. wniosła o zasądzenie od pozwanego E. S. na jej rzecz kwoty 6.980,05 zł wraz z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od dnia 11 maja 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Strona powodowa wniosła o wydanie nakazu zapłaty z weksła w postępowaniu nakazowym, a w przypadku wniesienia przez pozwanego zarzutów wniosła o utrzymanie wyrokiem nakazu zapłaty w mocy, po rozpoznaniu sprawy w postępowaniu zwykłym.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, iż pozwany zobowiązał się poprzez podpisanie weksła w dniu 23.12.2015 r. do zapłaty w dniu 10.05.2016 r. kwotę wskazaną w wekslu w wysokości 6.980,05 zł. Dlatego strona powodowa wezwała w dniu 10.04.2016 r. pozwanego do wykupu weksła, jednak do dnia wniesienia pozwu, pozwany nie dokonał żadnej wpłaty. Ponadto strona powodowa wskazała, że zgodnie z pkt 13.1 bliżej niesprecyzowanej umowy oraz na podstawie art. 359 § 2¹ Kc żąda odsetek maksymalnych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Strona powodowa wskazała, że pozwany podpisując własnoręcznie kalendarz spłat rat znał doskonale wysokość zobowiązania i termin spłaty.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 05.12.2016 r. Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej w sprawie X Nc 16237/16 stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał tut. Sądowi Rejonowemu jako właściwemu miejscowo i rzeczowo.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało prawie w całości na uwzględnienie wyrokiem zaocznym.

Zgodnie z art. 339 § 1 i 2 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Należy zauważyć, że przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Domniemanie to zastępuje jedynie postępowanie dowodowe i to tylko wówczas, gdy twierdzenia powoda nie budzą uzasadnionych wątpliwości (por. uzasadnienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 1972 r., III CRN 539/71, OSNCP 1972, z. 7-8, poz. 150).

W niniejszej sprawie pozwany nie zajął merytorycznego stanowiska co do żądania pozwu. Zważywszy na treść przepisu wyżej przywołanego przyjąć zatem należało, że zachodzą podstawy do wydania wyroku zaocznego. Analizując jednak okoliczności faktyczne przytoczone przez powoda w pozwie, Sąd uznał, że w części roszczenie strony powodowej jest bezzasadne.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa dochodziła roszczenia na podstawie weksla, stąd też decydujące znaczenie miała ocena zasadności jej roszczenia w świetle prawa wekslowego.

Stosownie do art. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. Prawo wekslowe (Dz. U. z 1936 r. nr 37, poz. 282 z późn. zm.) weksel własny zawiera: nazwę „weksel” w samym tekście dokumentu w języku, w jakim go wystawiono, przyrzeczenie bezwarunkowe zapłacenia oznaczonej sumy pieniężnej, oznaczenie terminu płatności, oznaczenie miejsca płatności, nazwisko osoby, na której rzecz lub na której zlecenie zapłata ma być dokonana, oznaczenie daty i miejsca wystawienia weksla, podpis wystawcy weksla. Strona powodowa przedłożyła weksel, który zdaniem sądu zawiera ustawowe elementy weksla. Roszczenie strony powodowej nie było kwestionowane przez pozwanego ani co do zasady ani co do wysokości. Z uwagi na powyższe powództwo było uzasadnione w zakresie żądania zasądzenia kwoty należności głównej, o czym orzeczono w pkt I wyroku w niniejszej sprawie.

Powództwo okazało się natomiast bezzasadne w części w zakresie żądania odsetkowego tj. dotyczącego odsetek za opóźnienie w zakresie przenoszącym wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 6.980,05 zł za okres od dnia 11 maja 2016 r. do dnia zapłaty. Zgodnie bowiem z art. 48 ust. 1 Prawa wekslowego (mającego również zastosowanie do weksli własnych – art. 103 Prawa wekslowego) posiadacz wekslu może żądać od zobowiązanego zwrotnie przy wekslach, wystawionych i płatnych w Polsce, odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia płatności. Zatem żądanie strony powodowej zapłaty przez pozwanego odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP należało uznać za bezzasadne w zakresie przenoszącym wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie. Strona powodowa konstruując podstawę faktyczną powództwa, roszczenie swoje wywodziła wyłącznie z weksla, nie odnosząc się w istocie do stosunku podstawowego - umowy, która to hipotetycznie mogłaby stanowić podstawę żądania odsetek w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Z uwagi na to, w powyższym zakresie powództwo ulegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt II wyroku zaocznego w niniejszej sprawie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. mając na uwadze, że powództwo zostało prawie w całości uwzględnione. Zasądzona od pozwanego na rzecz strony powodowej kwota 2.767 zł stanowi celowe w rozumieniu art. 98 § 1 i 3 k.p.c. koszty procesu poniesione przez stronę powodową celem dochodzenia jej praw, na które składały się: łączna kwota 350 zł tytułem opłaty od pozwu, kwota 17 zł tytułem kosztów opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa udzielonego pełnomocnikowi strony powodowej, kwota 2.400 zł tytułem należnej opłaty za czynności pełnomocnika strony powodowej będącego adwokatem (obliczona na podstawie § 2 pkt 4 w zw. z § 15 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym w chwili wniesienia pozwu w niniejszej sprawie).

O nadaniu pkt I i III wyroku w niniejszej sprawie rygoru natychmiastowej wykonalności orzeczono z uwagi na zaoczony charakter wyroku na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku zaocznego.